

จุฑามาศ สุนทรโชติ 2553: การพัฒนาสูตรอาหารที่เหมาะสมสำหรับการเพาะเลี้ยงปลานิล
เชิงพาณิชย์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ชีวเคมี) สาขาชีวเคมี ภาควิชาชีวเคมี
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกียรติทิพย์ ชูวงศ์โกมล, Ph.D.
118 หน้า

ปลานิลเป็นปลาน้ำจืดที่มีมูลค่ารวมของการส่งออกสูงสุดในประเทศไทย แต่ ณ เวลานี้
เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับความไม่เหมาะสมของอาหารต่อการเพาะเลี้ยงปลานิล ทำให้ส่งผลกระทบต่อ
การพัฒนาสายพันธุ์ อัตราการรอด และการเจริญเติบโต งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา
สูตรอาหารให้เหมาะสมต่อการเพาะเลี้ยง โดยใช้วิธี *in vitro* digestibility และศึกษาคุณลักษณะของ
ไอโซไซม์ทริปซิน โดยวิธี polyacrylamide gel electrophoresis (SDS-PAGE) and Substrate-SDS-
PAGE ผลจากการศึกษา crude enzymes ที่สกัดจากปลาปลานิลแปลงเพศ มาวิเคราะห์ความสามารถ
การย่อยวัตถุดิบอาหารที่ผ่านการฉายและไม่ผ่านการฉายรังสี พบว่า วัตถุดิบอาหารที่ผ่านการฉายรังสี
สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการย่อยโปรตีนและคาร์โบไฮเดรตได้ดีกว่าวัตถุดิบที่ไม่ผ่านการฉายรังสี
จากข้อมูลที่ได้บ่งชี้ว่า ปลาป่น กากถั่วเหลือง และวัตถุดิบอาหารแหล่งคาร์โบไฮเดรตจากพืชที่ผ่าน
การฉายรังสีสามารถนำมาพัฒนาสูตรอาหารให้เหมาะสมต่อการเพาะเลี้ยงปลานิล นอกจากนี้
การศึกษเปรียบเทียบระหว่างสูตรอาหารที่พัฒนาจากวัตถุดิบอาหารแหล่งโปรตีนจากพืชและสัตว์
ด้วยการวิเคราะห์ไซโมแกรม เพื่อศึกษารูปแบบไอโซไซม์ของทริปซินบน SDS-PAGE สามารถ
นำมาใช้ศึกษาการแสดงออกของไอโซไซม์ทริปซิน ซึ่งเป็นดัชนีบ่งชี้การเจริญเติบโต แสดงให้
เห็นว่าไอโซไซม์ทริปซินที่พบในปลา มีรูปแบบที่แตกต่างกัน

In vitro digestibility เป็นวิธีการเบื้องต้นสำหรับการคัดเลือกวัตถุดิบอาหารให้
มีความเหมาะสมต่อการเลี้ยงปลา จากประสิทธิภาพการย่อยทริปซินและอะไมเลสของวัตถุดิบ
อาหารที่ผ่านการฉายรังสี นอกจากนี้ รูปแบบของเอนไซม์ทริปซินมีความแตกต่างกันเมื่อเปรียบเทียบ
ปลาที่ได้รับวัตถุดิบอาหารแหล่งโปรตีนจากพืชและสัตว์